

ВЛАДИМИР ТЕОХАРОВ (23.04.1961 – 10.04.2023)

Доц. д-р Иван Колев

Софийски университет „Св. Климент Охридски“

Основният академичен интерес на доц. д.ф.н. Владимир Теохаров беше насочен към философията на религията и благодарение на него в специалност „Философия“ бяха въведени дисциплините „Философия на религията“ и „История на религията“. Специален изследователски интерес имаше също към Сьорен Киркегор и Фридрих Ницше.

Владимир Теохаров е роден на 23 април 1961 г. в Асеновград. През 1986 г. завършва специалност „Философия“ в СУ „Св. Кл. Охридски“ с дипломна работа на тема „Диалектика и език“. От 1986 е докторант и хоноруван асистент в СУ „Св. Кл. Охридски“, а от 1988 – редовен асистент в катедра „Философия“.

Неколкократно е специализирал в Университета на Саарланд, Саарбрюкен, Германия (1995, 1996, 2001 и 2002 г.), също в Института за науките за човека, Виена (1999 г.), и в Университета на Хановер (2008 – 2009 г.). Членувал е в Българското Кантово общество и е бил негов секретар, също в Ницшевото общество, Германия, и в Българско философско общество.

Освен в „Св. Климент Охридски“ доц. д.ф.н. Владимир Димитров Теохаров е преподавал в Нов български университет, в Института за немски хуманитарни и социални науки „Германикум“ – София, и в Евангелското висше училище, Дармщат, Германия.

Неговата преподавателска биография е богата с множество лекционни курсове: *Философия на религията, История на религията, Философия на*

историята, Евангелската теология на Новото време и съвременността, Протестантизъм, Сьорен Киркегор като философ и религиозен мислител (за специалност Скандинавистика), Екзистенция и трансценденция в съвременната философия, Световните религии в глобалната политика, Протестантска антропология и др.

Сред публикациите му изпъкват монографиите: „Експерименталната метафизика на Фридрих Ницше“ (2006), „Метафизика и психология“ (2008), „Ницше, Хайдегер и християнската метафизика“ (2017) и „Метафизика и психология на духовните възрасти“ (2018).

Значителен е приносът му в превеждането на философски текстове от немскоезични автори. Сред тях са: Мартин Бубер (1992) – „Аз и Ти. Задушевният разговор. Божието затъмнение“; Ернст Касирер (2000) – „Философия на символните форми. Първа част: Езикът“; Роман Ингарден (2002) – „За отговорността“; Имануел Кант (2003) – „Идеята за една всеобща история от световно-гражданска гледна точка“; Йохан Готлиб Фихте (2003) – „Речи към немската нация. Осма реч“.

Съставител и преводач е на няколко антологии: „Философия на религията и евангелска теология – 1 и 2 част“ (2006, 2006), „Преображенията на Юдео-Протестантската вина“ (2018), „Идеята за Реинкарнацията на Изток и на Запад“ (2019), „Преображенията на православната вина“ (2022).

За съжаление, съдбата не предпази колегата Теохаров от неприятни изненади. През последните години в академичната колегия се появиха токсични за академизма влияния – напълно недопустими за Алма матер частни бизнес интереси, които грубо нарушават правилника на Университета. Тези интереси оказаха токсично влияние върху атмосферата, в която работеше доц. д.ф.н. Владимир Теохаров, и допълнително подкопаха неговото крехко здраве.

Благородната, духовна и деликатна натура на доц. д.ф.н. Владимир Теохаров, неговото внимателно, вежливо и добросърдечно отношение към колегите от академичната общност оставят светли спомени в сърцето на всеки, който имаше щастието да бъде негов колега или студент.

VLADIMIR THEOHAROV

D-r Ivan Kolev, DSc.
Sofia University